

IZVEDEN ZADNJI PREMIJERNI NASLOV 63. DLJI

Predstava je doživjela bitne izmjene, jer je zaustavljeno ubijanje žive kokoši na sceni. Društvo za zaštitu životinja podnijelo je prijavu nadležnoj veterinarskoj inspekciji, koja je posjetila Igre i 5 dana prije premijere, na temelju zakona, zabranila ubijanje kokoši

TREĆI ovogodišnji premijerni naslov Dubrovačkih ljetnih igara „Dantonova smrt“ kontroverznog redatelja Olivera Frlića, izmamio je ove subote na tvrđavi Svetoga Ivana dugi pljesak publike. Članovi Festivalnog ansambla dočarali su svojom glumom doba Francuske revolucije. Doba krvi, mučenja, obračuna čiji je instrument za pogubljenje protivnika bila nadaleko poznata giljotina. Dojam revolucionarnog vremena je pojačan sudjelovanjem publike u predstavi. Redatelj ju je zarobio u svojevrsnoj „giljotini gledališta“, dok se protagonisti sudionika revolucije, kreću među glavama publike. A upravo je na toj giljotini, koja je dominirala kako na sceni, tako među publikom, giljotiniran 1793.

i Louis XVI nakon što je godinu dana prije ukinuta monarhija.

ZAUSTAVLJENO UBIJANJE KOKOŠI

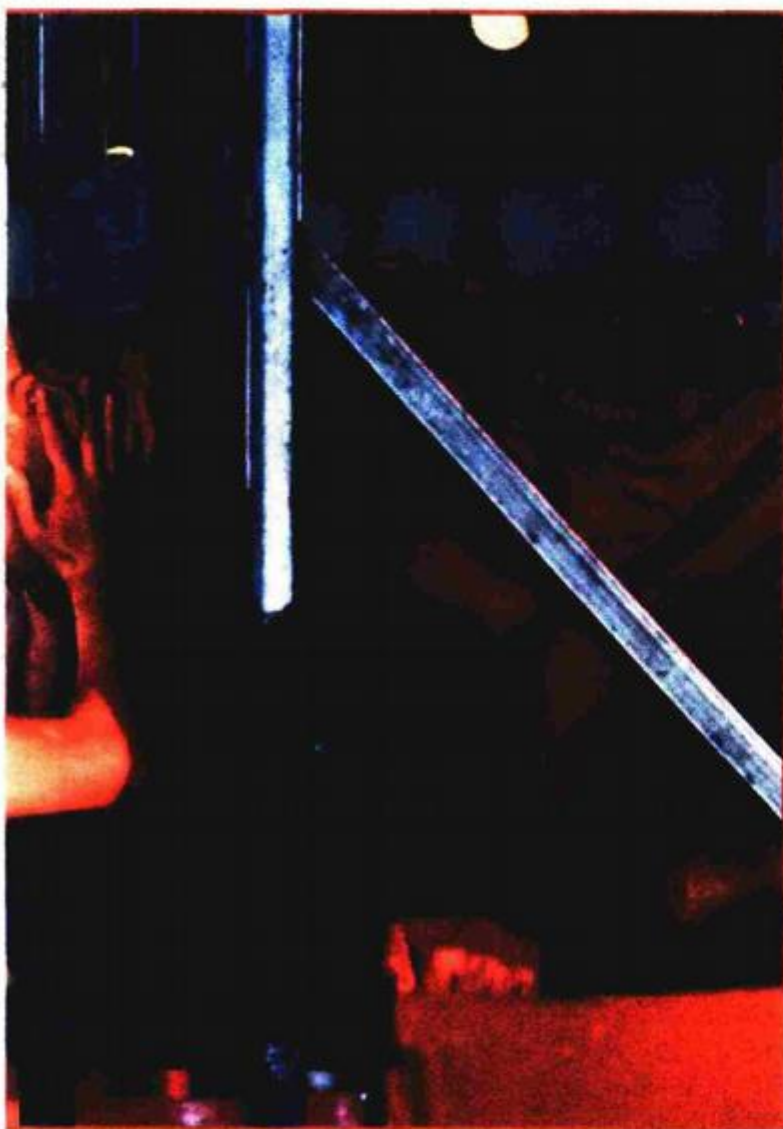
Stoga su nasilje, teror, bitni elementi na kojima se predstava temelji. Do te razine, da je Frlićeva predstava doživjela bitne izmjene. Iako predviđeno, zaustavljeno je ubijanje žive kokoši na sceni jer je Društvo za zaštitu životinja podnijelo prijavu nadležnoj veterinarskoj inspekciji, koja je posjetila Igre i 5 dana prije premijere, na temelju zakona, zabranila ubijanje kokoši. Umjesto žive kokoši, u predstavi je giljotinirana pret hodno ubijena kokoš na zakonom propisan način.

'Dantonova smrt'

PIŠE: ANA PROHASKA/FOTO: DLJI

Frlić priča o svim revolucijama i postrevolucijama koje na kraju pojedju, pobiju vlastitu djecu, a sve s ciljem održavanja novog poretka. U središtu je sukob Robespiera i Dantona, dvojice vođa koji su imali različita viđenja Francuske nakon revolucije. Danton je pokušao premostiti razlike između žirondinaca, koji su zagovarali umjetnost, a teror samo onda kada je on nužan, te jakobinaca, radikala, koji su bili pristaše terora u revoluciji. Robespierre smatra da Danton koči daljnji tijek revolucije, te pokreće montirani postupak protiv njega. Revolucionirani tribunal, čiji je bio utemeljitelj, osudio je Dantona na giljotinu.

MIRIS REVOLUCIJE

Dantonova smrt, koju je Georg Buchner napisao u zlatno doba njemačkog romantizma 1835. godine, i koja je u to doba bila toliko kontroverzna da je čekala praizvedbu više od 60 godina, daje snažnu poruku aktualnu i danas. Posebno ka-

da nas sa svih strana opsjedaju informacije o ekonomskoj krizi, siromaštvu, s mirisom nekih nadolazećih revolucionarnih zbivanja, ali tek u povojima i u magli. No, revolucija nikako da se dogodi, a današnje doba nikako da pronade onu kritičnu masu, spremnu uzeti sudbinu u svoje ruke i obračunati se s onima koji su doveli do toga. Dantonova smrt je predstava za one koji ne pate od klaustrofobije, i koji mogu „proživakati“ nasilne scene, koje bi ipak bile previše naglašene da je na pozornici ubijena živa kokoš. Dramaturgiju potpisuje Marija Karaklajić, scenografiju Igor Pauška, a kostimografiju Sandra Dekanić. Sreten Mokrović u ulozi je Dantona, Milan Pleština igra Robespierrea, a ostali članovi Festivalnog dramskog ansambla su Ivana Rošić koja igra sve ženske likove, a utjelovljuje i personifikaciju revolucije, te Dean Krivačić, Dražen Šivak, Nikša Butijer i Filip Juričić koji igraju vojnog i političkog vođu St. Justa i jednu vrstu kora.

zarobila gledatelje

